

Äldre landsväg invid väg 56 i Julita socken

L1982:8503

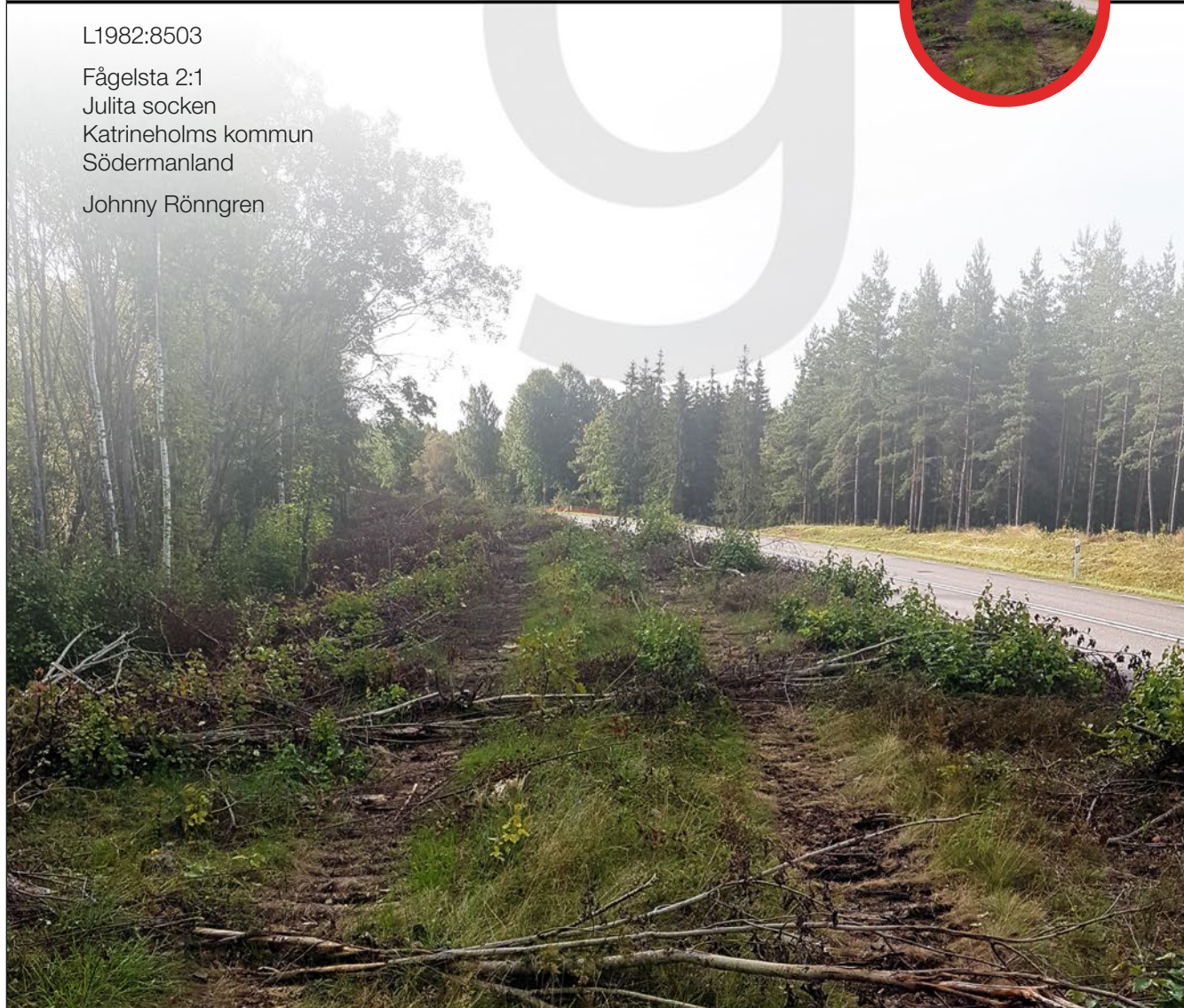
Fågelsta 2:1

Julita socken

Katrineholms kommun

Södermanland

Johnny Rönngren

ARKEOLOGGRUPPEN I ÖREBRO AB

Radiatorvägen 11, 702 27 Örebro

Telefon 019-609 04 10

www.arkeologgruppen.se

arkeologgruppen@arkeologgruppen.se

*Översiktskarta över Södermanlands län med
platsen för förundersökningen markerad i rött.*

© 2022 Arkeologgruppen AB
Arkeologgruppen rapport 2022:06

Författare	Johnny Rönngren
Kvalitetsgranskning	Annica Ramström
Grafisk form	Nina Balknäs
Omslagsfoto	Färdväg L1982:8503 löper längs krönet av en ås medan väg 56 i bakgrunden ses passera genom ett urschaktat parti av åsen.
Foto	Arkeologgruppen AB om inte annat anges i figurtexten.

Upphovsrätt, om inget annat anges, enligt Creative Commons licens CC BY.
Villkor finns tillgängliga på <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>

Fastighetskartan: © Lantmäteriet Dnr: R50223371_200001

Terrängkartan, samt GSD-Översiktskartan: Lantmäteriet (CC0)

ARKEOLOGGRUPPEN AB RAPPORT 2022:06

ARKEOLOGISK FÖRUNTERSÖKNING

Äldre landsväg invid väg 56 i Julita socken

L1982:8503

Fågelsta 2:1

Julita socken

Katrineholms kommun

Södermanland

Johnny Rönngren

Lst dnr 431-3308-2019

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sammanfattning	5
Inledning	5
Bakgrund och kulturmiljö	7
Syfte och målgrupper	11
Metod och genomförande	11
Resultat	12
Delområde 1	12
Delområde 2	16
Delområde 3	18
Tolkning	21
Utvärdering av resultaten i förhållande till undersökningsplanen	21
Referenser	22
Bilagor	24
<i>Bilaga 1. Schakttabell</i>	<i>24</i>
<i>Bilaga 3. Fyndtabell</i>	<i>26</i>

Figur 1. Översiktskarta över trakten kring Julita socken med förundersökningsområdet markerat med svart cirkel. Skala 1:250 000.

SAMMANFATTNING

I samband med att Trafikverket planerade breddning och nybyggnation av väg 56 i Julita socken, har Arkeologgruppen genomfört arkeologisk förundersökning av färdväg L1982:8503. Färdvägen utgörs av en bevarad rest av den tidigare landsvägen som löpte mellan Bie och Hjälmarsnäs och som finns belagd i två kartor från sent 1600-tal. Vägen var i bruk fram till tidigt 1900-tal då väg 56 anlades, till stora delar längs samma sträcka som den tidigare landsvägen.

Vid förundersökningen av vägbanken påträffades, i samtliga schakt, ett hårt packat grusigt moränlager som tolkades utgöra rester efter den äldre vägbanan. Material från åsen, på vilken vägen löper, har utnyttjats som vägunderlag och sannolikt som fyllnadsmaterial då vägen underhållits under dess bruksperiod.

INLEDNING

Med anledning av att Trafikverket planerade att genomföra breddning och nybyggnation av väg 56 fick Arkeologgruppen i uppdrag av Länsstyrelsen i Södermanlands län att utföra en arkeologisk förundersökning av färdväg L1982:8503. Färdvägen utgör del av den tidigare landsvägen mellan Bie och Hjälmarsnäs. Fältarbetet utfördes under augusti 2021. Beslut i ärendet fattades den 10 september 2019.

BAKGRUND OCH KULTURMILJÖ

Den berörda vägsträckan registrerades år 2016 i samband med en arkeologisk utredning då sammanlagt 17 färdvägar registrerades längs den planerade utbyggnaden av väg 56 mellan Bie och Hjälmarsnäs (Svensson 2016). Ett flertal av dessa, däribland det aktuella objektet, har utgjort del i den äldre landsvägen mellan Bie och Hjälmarsnäs och kan beläggas från 1600-talet (Sörmlands arkeologi 2016:37). Under tidigt 1900-tal byggdes den befintliga sträckan av väg 56 som till stor del anlades på den äldre landsvägen men var mer utträtad, vilket innebär att delar av den äldre landsvägen delvis är bevarad och löper parallellt med väg 56. Dessa bevarade vägsträckor kom att fortsätta nyttjas som bruksvägar under 1900-talet.

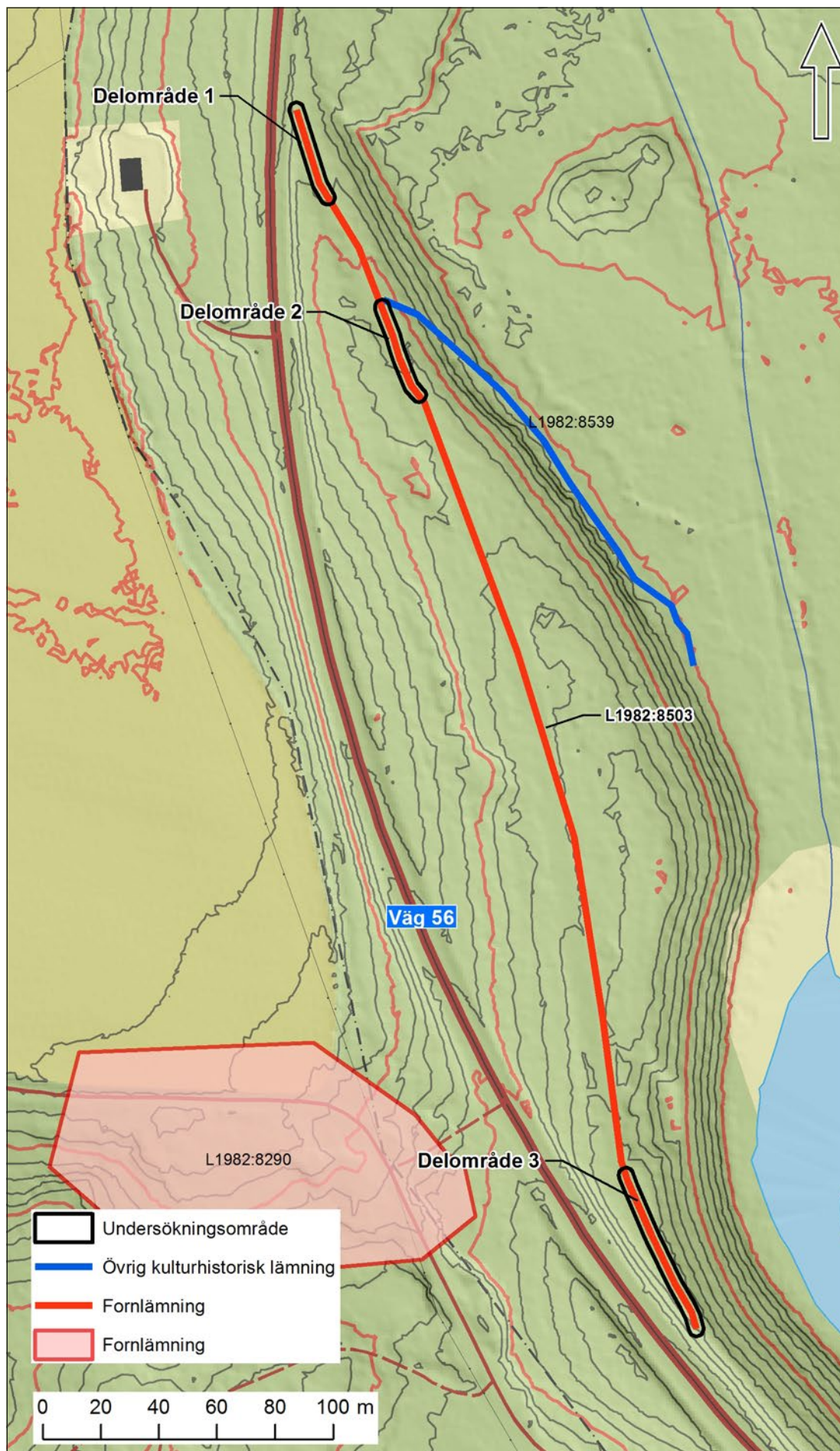
Den aktuella färdvägen utgör en rest av den äldre landsvägen och löper öster om väg 56 som här blev utträtad och löper i västra kanten av åssträckningen. I samband med att väg 56 anlades och vägen rätades ut har delar av åsen grävts ut för att göra plats för vägen. Detta är tydligt vid lämningens södra ände där vägen löper invid en urschaktad slänt.

Den aktuella färdvägen är 450 meter lång och löper i nordvästlig-sydöstlig riktning. Den utgörs omväxlande av en 2–4 meter bred nedsänkning där den löper i kant med åsens krön eller som en plan 3–5 meter bred plan yta på åschrönet.

Färdvägen löper vid denna del genom Fågelsta säteris ägor vars gods är beläget omkring 2 kilometer nordväst om den berörda färdvägen. Omkring 500 meter norr om färdvägen, vid Kvarntorp, fanns under mitten av 1600-talet Julita styckebruk, L1984:2871 (LMS 1677:SC13:40). Efter att bruket nedlagt sin verksamhet anlades en kvarn vid platsen, kallad Mo kvarn (L1982:8436) som i olika former var i drift fram till tidigt 1900-tal (LMA 1684:04-JUL-2, RAK 1897-1901:J112-65-10, RAK 1955:J122-10G1d57).

Färdvägen finns till äldsta delen belagd i två kartor från sent 1600-tal där den ses löpa väster om sjön Alsen (LMS 1677:C13:40, LMA 1684:04-JUL-2). I en karta från år 1795 kan man se vilken typ av landskap som omgav vägen (LMA 1795:04-JUL-51). Vid den södra delen av den aktuella färdvägen omgavs den av skogsmark som närmare Mo kvarn övergick i inhägnad ängsmark varvid vägen omgavs av gärdesgårdar tätt inpå. Omkring 300 meter norr om färdvägen finns Julita krogkällare vars byggnad från 1600-talet ännu finns bevarad (se KMR L1982:8100).

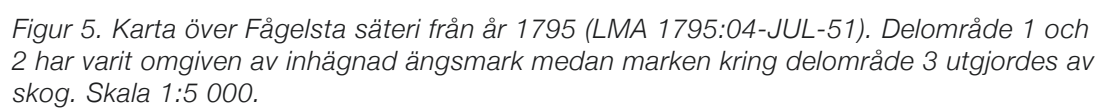
Från lämningens östra del utgår ytterligare en färdväg (L1982:8539) som är 170 meter lång i nordvästlig-sydvästlig riktning. Vägen är inte synlig i äldre kartmaterial, men löper parallellt med äldre ängsmark som varit belägen norr om Lundbergsviken. Vägen var även väl synlig i landskapet i form av en 4 meter bred plan yta i den branta nordöstslutningen. Den har sannolikt utgjorts av en bruksväg som nyttjats till och från ängsmarken i samband med exempelvis slåtter och höbärgning.

Figur 3. Medan färdväg L1982:8503 löpte längs åsens krön hade delar av åsens västra del schaktats bort för att göra plats för väg 56. I kartan syns även undersökningsområdet som var uppdelat i tre delområden. Kartan anger en meterkurva per meter. Skala 1:2 000.

Figur 4. Sockenkarta över Julita socken år 1677. I kartan ses vägen löpa väster om sjön Aspen. Fågelsta by, som senare skulle ersättas med Fågelsta säteri ses i kartans övre vänstra hörn. Julita styckebruk syns i kartan vara beläget strax nedströms Aspaån som rinner från Aspen.

SYFTE OCH MÅLGRUPPER

Syftet med förundersökningen var att fastställa och dokumentera fornlämningsens karaktär, datering och utbredning. Vägens konstruktion skulle undersökas, dateras och eventuella ombyggnationer skulle beläggas.

Resultatet skulle ligga till grund för att bedöma behovet av ytterligare arkeologisk undersökning och fortsatt hantering av ärendet.

METOD OCH GENOMFÖRANDE

Den arkeologiska förundersökningen omfattade tre delområden längs L1982:8503. Deras längd varierade mellan 35-60 meter med en sammanlagd längd om 120 meter.

Innan schaktning påbörjades avsöktes varje delområde med metalldetektor i syfte att påträffa fynd som låg ytligt i torvlagret. I samband med schaktning och handgrävning av lager utfördes metalldetektering kontinuerligt. Schakt, anläggningar, fynd och prover mättes in med RTK-GPS och relaterades till kontext. Lösfynd mättes in eller relaterades till schakt eller delområde. Fotodokumentation med digitalkamera skedde kontinuerligt. Påträffade lager som tolkades utgöra rest efter äldre väg handgrävdes delvis i syfte att fastställa dess karaktär och eventuella fyndinnehåll. Inga makroprover eller ¹⁴C-analyser utfördes då tillfredställande prover inte kunde extraheras. Detta berodde främst på att de lager som tolkades utgöra rester av väg var mycket tunna, bestående av grusiga och sandiga lager varvid krav på en sluten kontext inte kunde tillfredsställas. Vidare kunde inte fragment av kol identifieras i lagren.

Sektionsritningar upprättades och avbildades i skala 1:50. Dokumentation och sektionsritningar digitaliserades i ArcGIS 10.3.1. Inmätningmaterial hanterades och redigerades i Intrasis 3 och ArcGIS 10.3.1.

RESULTAT

Delområde 1

Området var beläget i färdvägens norra del och angränsade i norr mot väg 56. Strax väster om undersökningsområdet var åsen urschaktad och ett vägdikey löpte i nord-sydlig riktning i nordvästra hörnet. Platsen var därmed bearbetad och det naturliga landskapet väster om vägen förändrat. Den äldre vägen var ännu väl synlig i landskapet, främst på grund av avsaknaden av träd inom en 3 meter bred zon, då området i övrigt omgavs av blandskog. Här löpte vägen längs östra kanten av åschrönet.

Vid inledande metalldetektering påträffades fem fynd (F1, F2, F4, F5, F6) bestående av järntråd, beslag, bleck och två obestämbara järnbitar som av korrosion utgjordes av knappt 2 centimeter stora runda klumpar.

Inom delområdet grävdes tre schakt (S113, S122, S126) med en sammanlagd storlek om 84 kvadratmeter. Direkt i den 0,05 meter tjocka torven, i schakt 113, påträffades ett lager väggrus. Lagret var 0,05 meter tjockt och utgjordes av stenar och grus med en fraktionsstorlek om upp till 0,05 meter. Därunder utgjordes schaktet av två påförda lager grus och sand, i schaktets östra och västra del med en sammanlagd tjocklek om 0,3-0,4 meter. Längs schaktets östra sida fanns ett lager sandig silt med inslag av småsten. Längs schaktets västra sida var ett lager med grus och sten med en storlek om upp till 0,1 meter.

Vid omkring 0,4 meters djup påträffades ett 0,05 meter tjockt lager (A118) gråbrunfärgad grusig och stembunden hårt packad morän med en svag inblandning av silt. I lagret fanns även moränsten och grus med en storlek om 0,01-0,1 meter. Lagret var 6 meter långt inom schaktet och 2,5 meter brett. Jämfört med den underliggande naturliga moränen uppvisade lager A118 ett flertal likheter. Fraktionsstorlek hos stenarna och morängruset var likartad och det föreföll därmed som lager A118 utgjordes av kulturpåverkad morän. Vägslagrets gråbruna färg har möjligen tillkommit som ett resultat av att den utgjorts av en rudemat markmiljö som varit utsatt för slitage, exponerat för väder och i viss mån täkt av växter med en kort livscykel som sedermera brutits ned. Vid sidorna om lagret påträffades den naturliga moränen något nedsänkt, möjligen sedan den omgivande marken nyttjats som vägmateriel som kastats upp på vägbanken vid underhåll och därmed skapat en upphöjd nivå.

Vid metalldetektering av lager A118 påträffades tre hästkosömmar (F3, F7, F12), tre spikar (F8, F11, F13) och ett tunt järnbleck (F9).

Även i schakt S112 och S126 påträffades lager (A120, A124) med likartad karaktär som lager A118 och som kunde tolkas utgöra vägbank. De hade en bredd om 2-2,5 meter och utgjordes av ett 0,05 meter tunt skikt gråbrunfärgad hårt packad morän med inslag av silt. I dessa schakt påträffades lagret omedelbart under det 0,05 meter tjocka torvlagret. I schakt S126 fick en utvidgning av schaktet mot sydöst utföras i syfte att påträffa väglagret då det först inte påträffades inom undersökningsområdet. I schakt S112 och S126 var inte den omgivande moränen nedsänkt i förhållande till väglagret utan lagret tunnades ut i dess sidor.

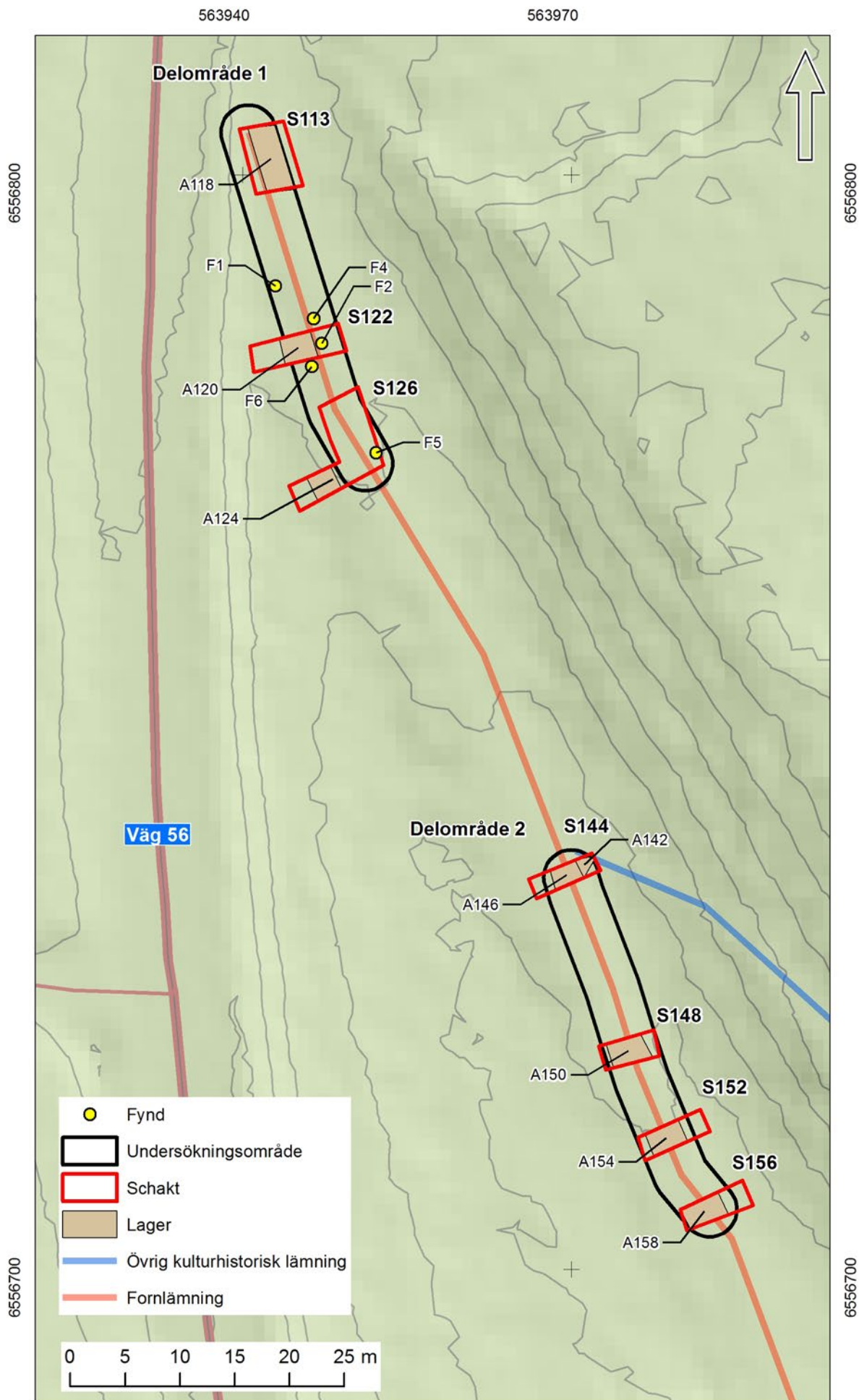
Figur 6. Vy över delområde 1 sett från söder. Norra delen av delområdet var beläget i nära anslutning till den befintliga väg 56.

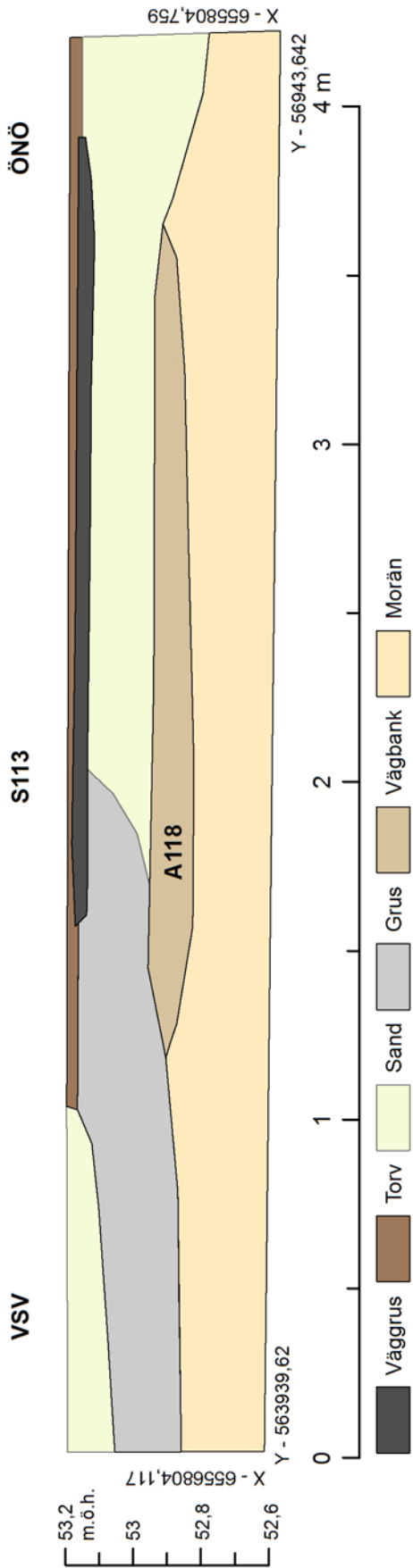
Figur 7 (t.v.). Schakt S113 sett från söder. I schaktets västra del syns utfyllt lager av grus och jord som sannolikt påförts i samband med anläggandet av väg 56. I schaktets östra del syns ovan moränen del av väglager A118 i form av ett brunfärgat hårt packat moränlager.

Figur 8 (t.h.). Schakt S113 sett från söder. Schaktet färdiggrävt. I samtliga schakt utgjordes den naturliga undergrunden av rostfärgad grusig morän med inslag av 0,1 meter stora stenar.

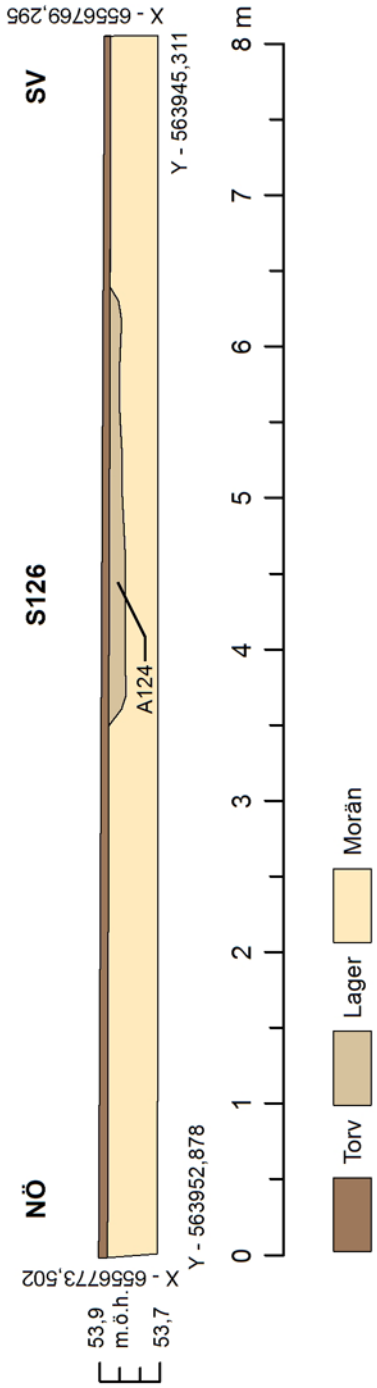

Figur 9. Schakt- och anläggningsplan inom delområde 1 och 2. Skala 1:500.

Figur 10. Sektionsritning av schakt 113, mot nordnordväst. Schaktet utgjordes av ett sentida väglager, utfyllda sand- och gruslager med rester av äldre vägbana vid omkring 0,4 meters djup. Skala 1:20.

Figur 10. Sektionsritning av schakt 126, mot nordnordväst. Schaktet utgjordes av ett sentida väglager, utfyllda sand- och gruslager med rester av äldre vägbana vid omkring 0,4 meters djup. Skala 1:20.

Delområde 2

Delområdet var beläget längs åschrönet västra sida och utgjordes av en 3–4 meter bred plan yta i åsens sydöstsluttning. I områdets norra del fanns en äldre vägkorsning som band samman landsvägen med bruksväg L1982:8539. Bruksvägen var igenvuxen med sly men var ännu synlig i landskapet i form av en plan vägbana i terrängen.

Vid inledande metaldetektering påträffades inga metallföremål.

Sammanlagt grävdes fyra schakt med en sammanlagd area om 50 kvadratmeter. Schakt 144 grävdes i delområdets norra del vid korsningen till färdväg L1982:8539. Under torven påträffades ett lager (A146) av packad gråbrun grusig morän med inslag av silt, som var 0,1–0,15 meter tjockt. Lagret skiljde sig mot den underliggande moränen enbart i fråga om färg och struktur där den sterila moränen hade en orangebrun färg och var mindre hård packad. Vid övergången till färdväg L1982:8539 övergick lager A146 till ett lager lös grusig ljusfärgad morän (A142). Lagret som påträffades i sluttningen föreföll på grund av sin lösa konsistens utgöras av nedrasad moränfyllning och inte av en bevarad vägbana.

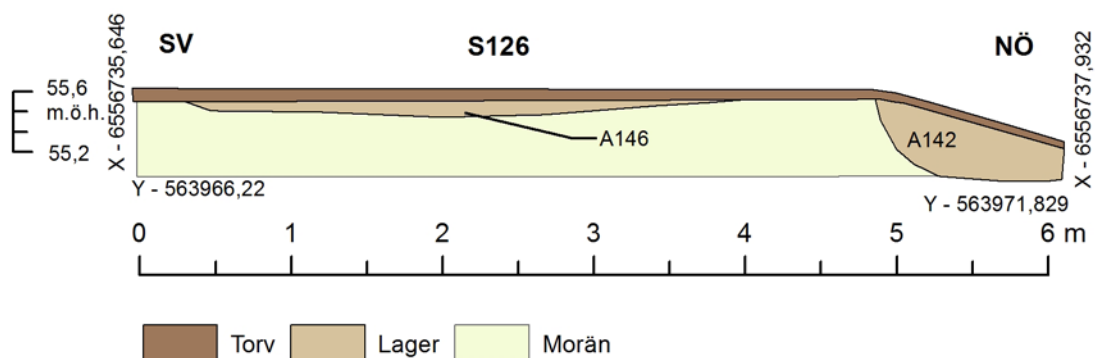
Inom resterande schakt i delområdet (S48, S152, S156) var lagerstratigrafin likartad. Under torven framträdde ett gråbeigt hårt packat grusigt moränlager (A150, A154, A158) med en bredd om 3–4 meter. Till skillnad från väglagret inom delområde 1 utgjordes vägbanan här inte av en upphöjd vägbank utan väglagret tunnade ut vid dess sidor.

Figur 12. Vy över delområde 2. Vägen fungerade ännu som bruksväg och var därmed ännu synlig i landskapet. Foto från nordväst.

Figur 13. Schakt S114 är färdiggrävt och dokumenteras av Erica. Lagerföljden utgjorts av torv följt av ett tunt skikt av den äldre vägbanan som överlagrade naturlig morän. Foto från nordöst.

Figur 14. Sektionsritning som visar lagerföljden inom schakt 144. Skala 1:50.

Delområde 3

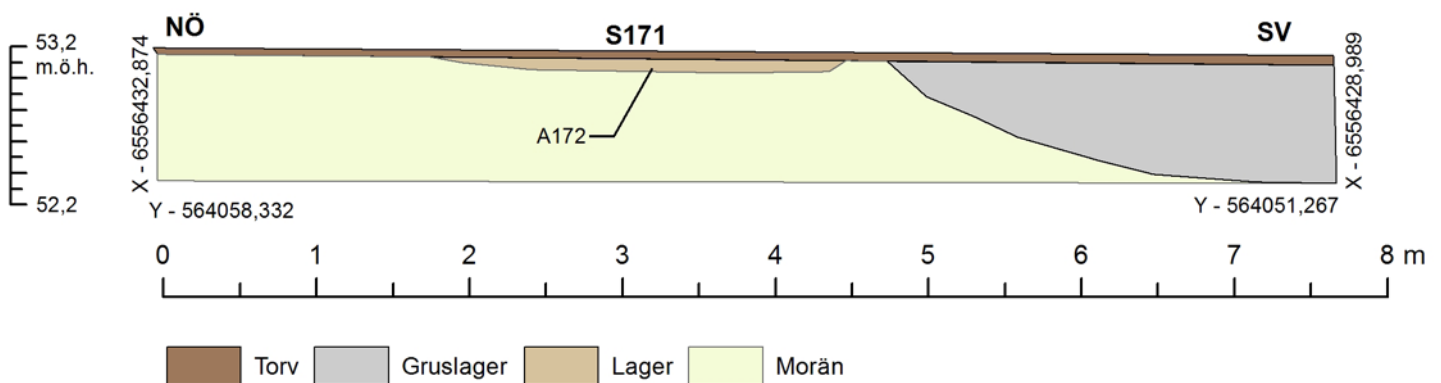
Delområdet var 60 meter långt, beläget i den södra änden av färdväg L1982:8503, och löpte längs krönet av åsen. Omkring 10–20 meter sydöst om delområdet löpte väg 56 genom ett urschaktat parti av åsen med en omkring 4 meter hög brant slänt. Längs östra sidan fanns åsens naturliga slänt som var omkring 9 meter hög. Åsens krön var vid platsen plant och 15 meter som bredast innan den i delområdets sydöstra ände avsmalnade till enbart 4 meter i bredd. Av både säkerhets- och praktiska skäl kunde schaktning därför enbart ske i delområdets nordvästra ände där det fanns rum för hantering av schaktmassor.

Figur 15. Vy över delområde 3 sett från norr. Vägen har löpt längs åskrönet. Åsen var vid denna del urschaktat i samband med anläggandet av väg 56 som ses i bakgrunden.

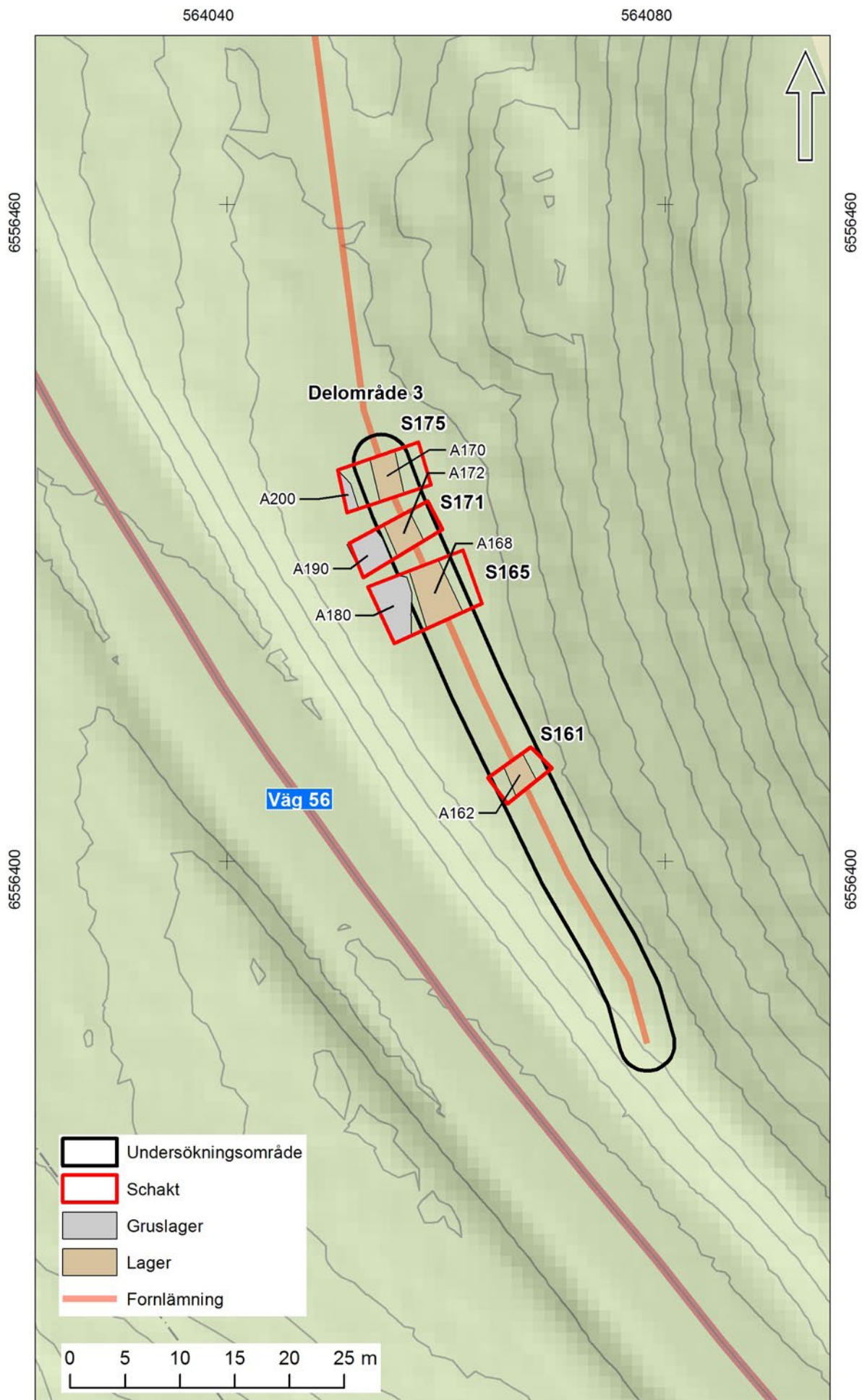
Figur 16. I schakt 171 fanns utfyllt lager med svartfärgad jord och sten närmast slänten ned mot väg 56. Lagret har sannolikt påförts i syfte att stabilisera slänten. Foto från nordöst.

Figur 17. Sektionsritning som visar lagerföljden inom schakt 171. I schaktets sydvästra del var ett utfyllt lager med grus. Skala 1:50.

Vid inledande metalledetektering påträffades inga metallföremål i torven.

Inom delområdet grävdes fyra schakt (S161, S165, S171, S175) med en sammanlagd area om 121 kvadratmeter. I samtliga schakt påträffades under torven ett gråbeige, 0,05-0,1 meter tjockt hårt packat grusigt moränlager (A170, A172, A168, A162)) som överlagrade naturlig morän. Den naturliga moränen var rostfärgad orangeröd med inslag av upp till 0,1 meter stora stenar. I lager A162 och A168 påträffades en respektive två hästkosöm (F14, F15, F16). I de tre nordvästra schakten påträffades i deras sydvästra del lager (A180, A190, A200)

Figur 18. Schakt- och anläggningsplan för delområde 3. Notera att åsen väster om delområdet är urschaktad och att området avsmalnar i delområdets sydöstra ände, vilket omöjliggjorde arbete inom denna del. Skala 1:500.

av svartfärgad jord och sorterat grus. De överlagrade den äldre vägbanan och utgörs sannolikt av massor som tillkommit i samband med tidigare arbete av väg 56. I samband med att åsen schaktats ut har slänten möjligen stabiliserats med ett kompakt grus- och jordlager för att förhindra den lösa moränen från att erodera nedför slänten.

TOLKNING

Inom samtliga schakt har lager påträffats som kan tolkas utgöra rester efter den äldre vägbanan. Stratigrafin inom vägbanken var enkel och utgjordes av ett lager gråbrunfärgad hårt packad grusig morän med inslag av silt.

Avsaknaden av inbördes stratigrafi, i form av hjulspår eller bruk av olika material inom vägbanken visar att vägen brukats och underhållits enligt samma metod under sin brukningstid. Detta har sannolikt sin orsak i vägens läge på en ås där åsens lättarbetade morängrus nyttjats som material vid underhåll av vägen. I detta fall har vägen anlagts direkt på eller jämte åschrönet varefter eventuella hjulspår och ojämnheter fyllts igen med samma material. Det höglänta läget vid åschrönet och det dränerande åsmaterialet har även varit till fördel vid underhåll av vägen och dess förmåga att motstå väder och slitage.

Inga fynd har möjliggjort en närmare datering av vägens brukningsperiod. Vägen förekommer emellertid i historiska kartor från 1600-talet och framåt.

UTVÄRDERING AV RESULTATEN

i förhållande till undersökningsplanen

Förundersökningarna följde den upprättade undersökningsplanen där syftet var att dokumentera fornlämningen och därigenom tillvarata kunskap som förväntas bidra till områdets historia och vara till nytta för framtida samhällsplanering.

Förundersökningens syfte var att:

- *fastställa och dokumentera fornlämningens karaktär, datering och utbredning*
- *undersöka vägens konstruktion*
- *datera och belägga eventuella ombyggnationer av vägen*

Resultatet skulle ligga till grund för att bedöma behovet av ytterligare arkeologisk åtgärd och fortsatt hantering i ärendet.

Arkeologgruppen anser att syftet med förundersökningen är uppfyllt i den mån det har varit möjligt. Inga avvikelser från undersökningsplanen gjordes, det vill säga att de frågor som ställdes inför förundersökningen har i stort besvarats. Utbredningen av fornlämningen har fastställts, likafullt deras karaktär och ålder. Anläggningsförekomsten har fastställts och ytans bevarandegrad är också klarlagd.

REFERENSER

Tryckta källor

Svensson, I. 2016. *Väg 56*, Katrineholm-Alberga. Floda, Julita, Katrineholm och Öja socknar, Katrineholm och Eskilstuna kommuner, Södermanlands län. Arkeologisk utredning. Sörmlands Arkeologi AB, Rapport 2016:22. (RAÄ dnr 3.4.2-6186-2016)

Kartor och arkivmaterial

HISTORISKA LANTMÄTERIAKTER

Lantmäterimyndigheternas arkiv (LMA)

1684. Fågelsta säteri. Konceptkarta, akt: 04-JUL-2

1795. Fågelsta säteri. Ägomätning, akt: 04-JUL-51

Lantmäteristyrelsens arkiv (LMS)

1677. Julita socken, Geografisk avfattning, akt: C13:40

Rikets allmänna kartverks arkiv (RAK)

1897–1901. Häradsekonomiska kartan. Gimmersta J112-65-10

1955. Ekonomiska kartan, Fågelsta J1223-10G1d57

TEKNISKA OCH ADMINISTRATIVA UPPGIFTER

Län	Södermanland
Kommun	Katrineholm
Landskap	Södermanland
Socken	Julita
Fastighet	Fågelsta 2:1

Fornlämningsnummer	L1982:8503
Lämningsstyp	Färdväg
Datering	Historisk tid

Typ av undersökning	Förundersökning
Länsstyrelsens beslutsdatum	2019-09-10
Länsstyrelsens diarienummer	431-3308-2019
Uppdragsnummer i Fornreg	20190153
Arkeologgruppens projektnummer	P19047

Projektledare	Johnny Rönngren
Fältpersonal	Johnny Rönngren, Erica Strengbom

Undersökt yta	260 kvadratmeter
Inmätningsteknik	RTK-GPS
Koordinatsystem	SWEREF 99 TM
Höjdsystem	RH 2000

Arkiv

Arkivmaterial förvaras tillsvidare hos Arkeologgruppen AB.

Digitalt arkiv

Digitala data förvaras tillsvidare hos Arkeologgruppen AB.

Fynd

Påträffade fynd omhändertogs ej.

Bilaga 1. Schakttabell

Snr	Storlek/m	Djup/m	Beskrivning
113	4x6	0,5-0,6	Överst var övertorvad väggrus 0,05 meter tjockt inom en bredd om 3 meter. Därunder var påförda lager med sand i schaktets östra och sorterat grus i den västra halvan, ned till ett djup om 0,4 meter. Därunder påträffades lager efter väg (A118) i form av hårt packat gråbrun morän. I botten var steril grusig orange morän.
122	2x9	0,4	Överst utgjordes schaktet av torv 0,05 meter tjockt. Därunder fanns 0,05-0,1 meter tjockt lager (A120) efter väg i form av hårt packad gråbrun morän med inblandning av grus och silt. Schaktbotten utgjordes av steril grusig orange morän.
126	4x4	0,4	Överst utgjordes schaktet av torv 0,05 meter tjockt. Därunder fanns 0,05-0,1 meter tjockt lager (A124) efter väg i form av hårt packad gråbrun morän med inblandning av grus och silt. Schaktbotten utgjordes av steril grusig orange morän.
144	2x6	0,3-0,4	Överst utgjordes schaktet av torv 0,05 meter tjockt. Därunder fanns 0,05-0,1 meter tjockt lager (A146) efter väg i form av hårt packad gråbrun morän med inblandning av grus och silt. Schaktbotten utgjordes av steril grusig orange morän.
148	2x4	0,2-0,3	Överst utgjordes schaktet av torv 0,05 meter tjockt. Därunder fanns 0,05-0,1 meter tjockt lager (A150) efter väg i form av hårt packad gråbrun morän med inblandning av grus och silt. Schaktbotten utgjordes av steril grusig orange morän.
152	2x6	0,15-0,2	Överst utgjordes schaktet av torv 0,05 meter tjockt. Därunder fanns 0,05-0,1 meter tjockt lager (A154) efter väg i form av hårt packad gråbrun morän med inblandning av grus och silt. Schaktbotten utgjordes av steril grusig orange morän.
156	2x6	0,1-0,2	Överst utgjordes schaktet av torv 0,05 meter tjockt. Därunder fanns 0,05-0,1 meter tjockt lager (A158) efter väg i form av hårt packad gråbrun morän med inblandning av grus och silt. Schaktbotten utgjordes av steril grusig orange morän.
161	3x3	0,05-0,1	Överst utgjordes schaktet av torv 0,05 meter tjockt. Därunder fanns 0,05-0,1 meter tjockt lager (A161) efter väg i form av hårt packad gråbrun morän med inblandning av grus och silt. Schaktbotten utgjordes av steril grusig orange morän.
165	5x10	0,2-0,3	Överst utgjordes schaktet av torv 0,05 meter tjockt. Därunder fanns 0,05-0,1 meter tjockt lager (A168) efter väg i form av hårt packad gråbrun morän med inblandning av grus och silt. I schaktets östra del av var påförda lager (A180) av grus, sand och svartfärgad jord och grus, från vägbygge 0,-2-0,3 m djup. Schaktbotten utgjordes av steril grusig orange morän.
171	3x7	0,2-0,3	Överst utgjordes schaktet av torv 0,05 meter tjockt. Därunder fanns 0,05-0,1 meter tjockt lager (A172) efter väg i form av hårt packad gråbrun morän med inblandning av grus och silt. I schaktets östra del av var påförda lager (A190) av grus, sand och svartfärgad jord och grus, från vägbygge 0,-2-0,3 m djup. Schaktbotten utgjordes av steril grusig orange morän.
175	4x7	0,2-0,3	Överst utgjordes schaktet av torv 0,05 meter tjockt. Därunder fanns 0,05-0,1 meter tjockt lager (A170) efter väg i form av hårt packad gråbrun morän med inblandning av grus och silt. I schaktets östra del av var påförda lager (A200) av grus, sand och svartfärgad jord och grus, från vägbygge 0,-2-0,3 m djup. Schaktbotten utgjordes av steril grusig orange morän.

Bilaga 2. Anläggningstabell

Anr	Typ	Storlek/m	Djup/m	Beskrivning
118	Lager (Vägbank)	2,5x6	0,05-0,1	Lager gråbrun hårt packad morän, men inslag av grus och silt. Stenar med storlek upp till 0,1 meter.
A120	Lager (Vägbank)	2,5x3	0,05-0,1	Lager gråbrun hårt packad morän, men inslag av grus och silt. Stenar med storlek upp till 0,1 meter.
124	Lager (vägbank)	2,2x2,4	0,05	Lager gråbrun hårt packad morän, men inslag av grus och silt. Stenar med storlek upp till 0,1 meter.
142	Lager	1,6x1,8	0,2	Lös packad, sannolikt av erodering nedrasad morän.
146	Lager (vägbank)	1,6x2,6	0,05-0,1	Lager gråbrun hårt packad morän, men inslag av grus och silt. Stenar med storlek upp till 0,1 meter.
150	Lager (vägbank)	2,4x3,5	0,05-0,1	Lager gråbrun hårt packad morän, men inslag av grus och silt. Stenar med storlek upp till 0,1 meter.
154	Lager (Vägbank)	2,1x3,5	0,05-0,1	Lager gråbrun hårt packad morän, men inslag av grus och silt. Stenar med storlek upp till 0,1 meter.
158	Lager (vägbank)	2,1x3,7	0,05-0,1	Lager gråbrun hårt packad morän, men inslag av grus och silt. Stenar med storlek upp till 0,1 meter.
162	Lager (Vägbank)	2,2x2,9	0,05-0,1	Lager gråbrun hårt packad morän, men inslag av grus och silt. Stenar med storlek upp till 0,1 meter.
168	Lager (vägbank)	3,3x5,4	0,05-0,1	Lager gråbrun hårt packad morän, men inslag av grus och silt. Stenar med storlek upp till 0,1 meter.
170	Lager (vägbank)	2,8x4	0,05x0,1	Lager gråbrun hårt packad morän, men inslag av grus och silt. Stenar med storlek upp till 0,1 meter.
172	Lager (vägbank)	2,8x3,3	0,05-0,1	Lager gråbrun hårt packad morän, men inslag av grus och silt. Stenar med storlek upp till 0,1 meter.
180	Gruslager (påfört)	2-3,8x5,6	0,5	Påfört gruslager med svart jord. Runda stenar 0,05-0,1 meter stora.
190	Gruslager (påfört)	3x3,3	0,4	Påfört gruslager med svart jord. Stenar 0,05-0,1 meter stora.
200	Gruslager (påfört)	1x4	0,1	Påfört gruslager med svart jord. Stenar 0,05-0,1 meter stora.

Bilaga 3. Fyndtabell

Fnr	Typ	Material	Antal	Vikt i gr	Kontext	Beskrivning
F1	Tråd	Järn	1	1	Torv (delområde 1)	Järntråd 3 mm diam, 5 cm lång.
F2	Beslag	Järn	1	30	Torv (S122)	Rostigt beslag 0,5x3x5 cm.
F3	Hästkosöm	Järn	1	19	A118	
F4	Obest.	Järn	1	13	Torv (delområde 1)	Obestämbar korroderat objekt med rund form, 1,5 centimeter i diameter.
F5	Beslag	Järn	1	35	Torv (S126)	Rostigt tunt beslag 0,05x2x6 centimeter.
F6	Obest.	Järn	1	17	Torv (delområde 1)	Obestämbar korroderat objekt med rund form, 1,7 centimeter i diameter.
F7	Hästkosöm	Järn	1	16	A118	
F8	Spik	Järn	1	7	A118	
F9	Beslag	Järn	1	14	A118	0,05x3x7 centimeter stort.
F10	Tråd	Järn	1	1	A118	Järntråd 4 mm diam, 7 centimeter långt.
F11	Spik	Järn	1	13	A118	7 cm l.
F12	Hästkosöm	Järn	1	7	A118	
F13	Spik	Järn	1	10	A118	10 cm l.
F14	Hästkosöm	Järn	1	11	A165	
F15	Hästkosöm	Järn	1	6	A168	
F16	Hästkosöm	Järn	1	8	A168	

Arkeologgruppen AB

RAPPORT 2022:06

